

ביום השישי האחרון נערכה מסיבה ענקית בביתם של יפה וספיר בעלה, אורי גרבנאו. עד עכשיו אני לא יודעת אם זו היתה מסיבה לרגל הולדת התינוקת של הוגו, או שזה היה כינוס מחזוריים של כוכבי רחל המרחלת. כל מי שאני מתפרנסת מהם בכבוד מזה שנים

היו שם הם ונשותיהם ואקס־נשותיהם ואקס־בעליהן וכו' וכו'. הרוגמנית היפה חנה אורדן הגיעה עם בעלה, הד"ר יוסי צימרמן, ובמסיבה היא פגשה את בעלה הראשון, עורך־הדין ראובן רכס, ואחרי כמה כוסיות הם רקדו ביחד. בפניה אחרת עמדה 'שרה מילר' עם הבטן ועם החבר שלה, משה סבידון ובמשך הזמן היא החליפה כמה דיבורים עם החבר הקודם שלה, גיזי, שבא עם אשתו החדשה שרה. אורי עליזי, החבר לשעבר של הרוגמנית אנבל תמיר, בא עם חבורה בשם עדה וינקלוביץ כי עם חברתו שרה ויספיר הוא לא יכול לצאת בערב־שבת, כדי שלא לחלל מה שמחללים בשבתות. אנבל תמיד באה לבד, אבל יותר מאוחר הגיע גם איתן מסורי החבר שלה מעת לעת. דויד מושביץ

אורי, אורה וכל השאר

אורי אלזני היה בשיא פירוטמו לפני כמה שנים טובות, כשגילה את הפופ בארץ והיה אחד המומחים הגדולים בסוגיה־המוסיקה הזאת. הוא ערך מדור בהעולם הזה ואחר־כך את השבועון להיטון, וכתב גם בעיתונים אחרים ושירר תוכניות־מוסיקה ברדיו. לפני שנים רבות הוא נשא לאשה את ג'ן

ושב את מארש החתונה תפס אלזני את הרמז ופרח מן הקן. הוא נשאר שוב בודד.

אבל לא לזמן רב. הוא הכיר גרושה נאה מאוד, אורה שינברמן, בעלת מכון שחר לכתיבות בגרות, שתמונתה מתפרסמת במודעות גדולות בעיתון. אורה הביאה לרומאן את שני ילדיה, ואלתי הביא את החפצים האישיים שלו ועבר לגור עם אורה בקוטג' שלה ברעננה.

הסירור הזה לא כליכך מצא חן בעיני אבי, גרושה של אורה, והוא התחיל לעשות צרות ולבקש צרפניו מהווילה. כדי שלא לקבל את צרפניו ביד, נסעו אורה ואורי למצריים, אבל ממצריים גם חזורים, ואחרי החזרה הם בילו כמה זמן בבתי־המישפט. כדי לנסות ולרחוק את יום הפינוי, אם בכלל.

וכמו הרבה פעמים, מרוב צרות פורחת האהבה, ולפני שבוע הם נישאו כחתונה מישפחתית קטנה,

אורי אלזני ואורה שינברמן מרוב צרות - האהבה פורחת

בנוכחות כל הילדים מצד אורי ומצד אורה. בעוד חורש, כך הבטיחו, יעשו מסיבה לכל החברה. בינתיים הצרות מצד בעלה־לשעבר של אורה קצת נרגעו, כי גם הוא מצא לעצמו אהבה חדשה, בדמותה של שרה נוי־דרסר. ומאידך, אורה ואורי קנו לעצמם פנטהאוז חדש, וחסל סדר צרות. עכשיו כולם מחכים לראות אם התייגה גם לירות.

האנגליה, ובמשך הזמן גם נולדו להם שלושה ילדים, שהם כיום בני 19, 17 ו־13. אחר־כך קרה לנישואין מה שקורה להרבה נישואין אחרים, והסיפור נגמר בגירושין. אורי עבר לגור בדירות שכורות, ובמשך הזמן הכיר כמה וכמה נשים צעירות, ובאחת מהן אפילו התאהב וניהל איתה רומאן ממושך. זו היתה הפנסתרנית שרה שוהם. אבל כרגע ששרה התחילה לנגן שוב

התינוקת לבית מסריגרבנאו מלמלות ותחרות ורודות

הגיע עם אשתו, פרחי שטיינמניץ, אבל בשטח הוא פגש את חברתו הקודמת, חלי גולדנברג, ופרחי פגשה את חברה הקודם, רוברט. שרונה מרש הגיעה לבד, וגם חברה לשעבר דני זיתוני הגיע לבד. אבל אחר־כך הם רקדו רווקא ביחד, ויצאו לבסוף מהמסיבה ביחד. הסתובבו שם גם סינצ'י מזר, שלא מדברת עם תמי בן־עמי, ותמי בן־עמי, שבאה עם החבר הרופא, קרבי זר, וגם האופנאי עמוי וייטנסקי היה שם עם חברתו קטי זוזובסקי וגם חברתו לשעבר הווה לוי היתה שם. וכמובן, גירעון אוברזון ועודד פרוביזור ועודד גרא ועוד 500 חשופים שאין לי מקום להזכירם, ואיתם הסליחה.

יפה וספיר ואורי גרבנאו גפרורים עם בליטות קטנטנות

ובאמצע, בין כל אלה, עמדה לה עריסה מקושטת כמלמלות ותחרות ורודות, ובסרטים לבנים, ובתוך העריסה שכבה לה לי, תינוקת בת חודש, שכל השימחה היתה לכבודה, וכל אחד ניגש לעריסה ועשה כמה 'פוצי מוצי' לתינוקת, ואחר־כך הלך לחפש מכרים לשיחה ולפלירט. אך מהר מאוד נשלחה התינוקת לחדרה, אחרי שהרופא המיילד הודיע שמקומה שם. כל הרוגמניות ושאר היפות נראו כמו גפרורים עם בליטות קטנטנות בשניים־שלושה מקומות, וכל הגברים נראו כמו שנראים בג'ורנלים מי שמלווים את הרוות והיפות האלה. סוף־סוף גם הבנתי למה כולן נראות כאלה רוות. זה פשוט בגלל הקטרינג. שהכיל כיבוד בגודל מיניאטורי. קשה היה לראות את הסנדוויצ'ים, הפיצונים בעין בלתי־מוזיינת, וכל אחת מהיפות והרוות לקחה לה סנדוויצ'ון קטן אחד בין שתי האצבעות, ושמה אותו בעדינות בפיה, ואחרי שעה וחצי לקחה עוד סנדוויצ'ון קטן, וקינחה בקפה שהוגש כמשהו שנראה יותר כמו אצבעון מאשר ספל. ככה הם מכלים להם, היפים האלה, ואני מתפרנסת.

חולצות כתפיות - יוק

אפשר לקרוא לזה כפיה דתית, אפשר לקרוא לזה הימנעות מפגיעה ברגשות הדתיים, אפשר לקרוא לזה דרישה ללבוש סולידי בבית־המישפט. לא חשוב איך קוראים לזה, העובדה היא שההתערבות בחיי־הפרט כובשת לה כל יום חתיכה נוספת.

בשבוע שעבר נכנסה העיתונאית איה אורנשטיין לאולם־המעצרים בבית־המישפט, שם ישב השופט אליעזר בהן, שהוא יהודי דתי חובשיכיפה.

אורנשטיין לא ידעה שכמה דקות לפני שהיא נכנסה לאולם, שלח השופט כהן החוצה גברת צעירה שלבשה חולצת־כתפיות. ברגע שראה את איה, גם היא בחולצת כתפיות - שהיא הבגד המתאים ביותר למוג האוויר הישראלי בחודשי הקיץ - ביקש ממנה השופט כהן לצאת מהאולם. איה אמרה לו שאולם־מעצרים אינו בית־כנסת, ושהיא לא מוכנה לצאת. השופט לא ויתר, ואחרי ויכוח קצר אמרה איה שהיא מוכנה לצאת מהאולם רק בתנאי שהשופט יתן צו בעניין חולצות־כתפיות. השופט לא חשב פעמיים, וכתב את הצו.

כשהצו בידה עלתה איה אורנשטיין להתלונן לפני נשיא בית־המשפט־השלוש, השופט יצחק רביבי. מה שהשופט רביבי היה מוכן לעשות

עיתונאית איה אורנשטיין אולם־המעצרים אינו בית־כנסת!

לטובת העניין היה לנדב לאיה את הסוודר של מזכירתו, כדי שתוכל להיכנס בחזרה לאולם־המעצרים.

או איך אתם בוחרים לקרוא לזה - התי חשבות? כפיה? איך שאתם רוצים. אני, מצידני, איני רוצה להסתבך בעניינים כמו כזיון בית־המישפט, וילות בית־המישפט ועוד דברים כאלה, ולכן לא אגיד את דעתי.